

Segélykiáltás az ÓHEGY-Hírekért!

Kedves Olvasó!

Ha kellemesen lapoztál
bennem...
ha úgy éreztél, valami fontosat
megtudtál az itt lakókról...
ha egy kicsit büszke voltál,
hogyan van lapunk...
ha szerettél volna te is bemu-
tatkozni és mesélni magadról...
ha szerettél volna egyet
s mást szóvá tenni...

...adj jelt erről, mert
forrásaink elapadtak és lehet,
hogy ez az utolsó szám!
Hirdetnél nálunk?
Előfizetnél ránk?
Cikket írnál?
Segítenél a megjelenésben?
Jelentkezz!
KELL EGY CSAPAT

Címünk a régi:
Remetehegyi út 194/A
Telefonüzenet: 06 (30) 512-352
Keresztesné Szél Anna

**KI
MIT
TUD?
a hegyen!
Jelentkezz!**

Részletek
a 6. oldalon!

Szüreti cikkünk a 6. oldalon. A felvételt Kriss Géza, az Óbudai Fotóklub vezetője készítette

A tartalomból

Mikulás, nyeregbe!	2. oldal
Egy követendő példa	3. oldal
Lakóhelyünk múltja	8. oldal
„A világ az embert örökösen munkára hangolja” (Babiczy László riportja)	5. oldal

„A TARLÓÉGETÉS ÖNT IS MÉRGEZI!”

Németországban a múlt nyáron már a sokadik óriás táblareklámot láttam a sztráda mellett: „Die Müllverbrennung giftet auch Sie!”, vagyis „A tarlóégetés Önt is mérgezi!” Nem is csinálják ott már (szinte) sehol, és a legjobb úton vannak ahhoz, hogy (szinte) elhagyható legyen. Avart sem égetnek. Nemcsak ott, Hegyeshalomtól nyugatra vagy akár északra sehol. Nálunk viszont...

Nálunk viszont ősszel és tavasszal két-két hónapig füstben úsznak a települések. Mind-

egy, hogy kis falu, közepes város vagy éppen a főváros zöldövezeti kerületei, a polgárok egymástól lesik el a „megoldást”. Évtizedünkben tömegesen alkalmazott módszerre vált az égetés, mint a tudatlanságból és/vagy restségből fakadó önmérgezés és mások mérgezésének látványos eljárása.

Mi is történik akkor, amikor alágyújt a saját lombkupacának? Széles körben tapasztalom ugyanis, hogy az emberek többségének erről halvány fogalma sincs.

Elégé köztudott, hogy a cigarettázás és a tüdőrák között szoros az összefüggés. Nos, nemcsak a dohánylevél és a papír elégetésekor képződnek rákkeltő (karcinogén) anyagok – mégpedig több, mint negyvenféle –, hanem bármely növényi rész meggyújtásakor.

Arról már ne is beszéljünk, hogy mennyivel nagyobb mennyiségben szabadítják magukra és embertársaikra ezeket az anyagokat azok, akik meggyújtják a lombot, mint akik cigarettáznak. (Folytatás a 3. oldalon)

Az Erdőalja úti iskola hírei

Nagyszámú résztvevő tábort hozott izgalmába a kerületi atlétika háromtusa verseny, melyen természetesen a mi iskolánk is indult. Távolugrásban, futásban és kislabdahajtásban mérhettük össze erőnket és tudásunkat. Buday Júlia, Pottyondy Anna, Lajos Borbála, Petrik Marina, Schlosser Anita indult a lányok közül és nagyon jól szerepeltek. Csapatbajnokságban elsőként lettünk, aminek nagyon örültünk. Egyéni versenyben Schlosser Anita harmadik, Pottyondy Anna negyedik helyezést ért el. A fiúk között: Balla Szabolcs, Kővári Béla, Harkai Dániel, Balogh Ádám, Paczolt Gábor, Turtsányi Bence vett részt a versenyen. Csapatbajnokságban negyedik lettek. Élvezték a versenyt, bár egy kicsit fáztunk és nagyon izgultunk. Remélem, a jövő évi versenyen is részt veszünk és az ideinél még nagyobb sikerrel fogunk szerepelni.

Ezen az őszön Lakatos Zoltán, a helyi erdész ötletének megörültek az erdőaljasok. Vezetésével havonta egyszer bejárjuk a környék turistaútjait, és mesél nekünk arról, hogy mit jelent az erdő- és vadgazdálkodás. Ismerkedünk a fajokkal, segítünk a turistajelzések felfestésében, s ha eldobált szemetet látunk – ami sajnos gyakran megtörténik –, összeszedjük azt.

Minden hónap második szombatján rendszeresen gyalogolunk a Bakancsos túraszakkör keretében. Novemberben ásványgyűjtéssel egybekötött kirándulást terveztünk a Pilisbe.

Már most hozzákezdünk a tavaszi túra előkészítéséhez. Irány: újra a Szlovák Parádicsom Nemzeti Park!

Mikulás, nyeregbe!

Ebben az évben is megérkezik a Mikulás a Virágosnyeregbe. Hosszú szakállával és tele puttyonyával várja a hegyvidéki gyermekeket és szüleiket 1997. december 6-án szombaton, délután fél négykor.

Találkozz fél 3-kor az Erdőalja úti buszvégállomáson. Innen indulunk fel a nyeregbe a Mikuláshoz. Krampuszfelejtő, dalos-mókás jókedvét ki-ki hozza magával! Akik a rövid túra alatt átfáznak, azok betérhetnek a Boróka büfébe, ahol forralt bort és teát lehet kedvező áron fogyasztani.

A szülőktől 150 Ft hozzájárulást kérünk gyermekeként, amelyet Zsigó Eszter tanító néni gyűjt össze az iskolában december 1-5-ig (hétfőtől-péntekig).

Téli madáretetés

Amint szigorúbbra fordul az idő, a madarak megjelennek az etetőik környékén.

Valamely terület biológiai értékének fokmérője madárvilágának gazdagsága. Ez természetesen nem a nagy egyedszámot jelenti, hiszen hiába lepik el a galambok a Belvárost, a legkevésbé sem mondható madárvilágú gazdagnak. Környezetünkben a madarak sokfélesége az igazi érték. Az etetőik környékén különösen jó alkalom nyílik megfigyelésükre.

Mikor kezdjük etetni, mit adjunk és meddig?

A legtöbb állandó madár, különösen, ha az előző években odaszoktattuk őket, már az első havazás előtt megjelenik az etetőnél. Ilyenkor még

találnak maguknak eleséget, kár a keményebb napokra félretett magokat kitenni.

Amint azonban leesik az első hó, de legalább december elejétől egészen addig, amíg további havazásra már nem számíthatunk, február végéig, a napi időjárástól, az ideiglenes felmelegedéstől függetlenül folyamatosan etetni kell. A legkeményebb hidegben a madaraknak csak annyi erejük marad, hogy az etetőig elrepüljenek. Ha nem találják meg a várt eleséget, elpusztulhatnak. Több hullhat el így, mintha sosem etetjük volna őket.

A táplálék mennyisége viszont függ az időjárástól. Nagyobb hidegben több eleségre van szükség.

Az olajos magvakon – napraforgó, tökmag, dió – kívül, faggyú, szalonnabőrke, rigóknak főtt zöldség, alma, nyers marhahús is szolgál táplálékkul. A rigók és a szajkók hajlamosak szétszórni a magvakat. Hogy semmi se menjen veszendőbe, a felolvasztott faggyúba keverhetjük bele a szemekeket. Mire a keverék kihül, készen van a madárkalács, a hegyes csőrű csuszkák, cinkék kedvence. Az etetőt az időjárás viszonyosságaitól védett helyre rakjuk ki és mindig este töltjük fel. Még egy utolsó jó tanács: néhány jól elhelyezett tövises ág távol tartja a vadászajlamú macskákat. Piroch Már

A tüzelésről I.

Beköszöntött az ősz, és a kutyatulajdonosok jó része újra szembe nézni kényszerül a fél-évenként bekövetkező „problémával”, a tüzeléssel. Érdekes, hogy annak ellenére, miszerint a tüzelés bizonyos szezonálisitást mutat – leginkább ősszel és tavasszal az esős időszak idején jelentkezik –, a főleg lakásban tartott kutyák az év szinte bármely szakában tüzelhetnek, így az év mind a 365 napjára eshet tüzelés. A rendszeresség alól is van kivétel: egyes kutyák 5 havonként, mások egy évben csak egyszer tüzelnek. Ez fajtától, kortól, egészségi állapottól függ, valamint attól is, van-e tüzelő szuka a közelben, ami stimulálóan hathat az egyébként még nyugalmi állapotban lévő szukára.

A tüzelés 3 szakaszra osztható:

Prooestrus – a tüzelés kezdeti szakasza. Az első vércsepp megjelenésétől indul és kb. 9 napig tart. Ilyenkor a szuka még nem fogadja el a kan közeledését. Oestrus – a középső –, receptív (fogékony) szakasz. 4-5 napig tart, ilyenkor a szuka fedeztethető. Postoestrus – a

befejező szakasz, amely 2 hónapig tart. Ez alatt az időszak alatt a felfokozott hormonszint a nyugalmi szintre csökken.

A fedeztetés az oestrus időszakában optimális. Ennek sikere azonban – nagymértékben –, a szukán is múlik: bár a kerítés mellett várakozó kanok között rangsor alakul ki a „várakozás” ideje alatt, ettől függetlenül a szuka a rangsor végén álló, de számára „szimpatikusabb”, ismert kant választhatja. Tenyésztők és gyakorlott gazdák még a fedeztetés előtt összehozzák közös sétáltatás erejéig a párt, hogy az ismerkedés megkönnyítse a későbbi pázást.

Célszerű a szukát 1 nap különbséggel kétszer fedeztetni.

A vemhességi idő 59-63 nap, ami függ a kortól, a fajtától, időjárástól, valamint a kölykök számától.

Hogy mit tegyünk, ha nem szeretnénk várakozni „gyermekáldást”? Erről a következő számban lesz szó.

Dr. Sütő András állatorvos

Kerti dolgaink

A hirtelen beállt tél gondolom meglepte a kertészkedő hegylakókat. Elmaradhattak munkák, kerti tennivalók. Remélem, a november kegyesebb lesz és pótolhatunk valamit.

Ültethetünk még díszfákat, díszbokrokat és gyümölcsfákat is. Az őszi- és kajsziaracok már inkább tavaszra hagynám.

Remélhetőleg tartogat az ősz még fagymentes időszakot, amikor elültethetjük a hagymás növényeinket, például a tulipánt, nárciszt, jácintot, stb. A késői ültetés miatt ilyenkor már ajánlatos a hagymák felett a földet egy kis tőzeggel takarni és arra néhány fenyőgallyat tenni, hogy a szél ne vigye el.

A zöldségágyásokat is ki kell üríteni, helyüket felásni, tápanyag-utánpótlást biztosítani. Most van az ideje a hosszú bomlásidejű műtrágyák, foszfor és kálium talajba juttatásá-

nak, vagy ha fejtrágyaként használjuk, a hó alá szórásának is.

Víztelenítsük a kerti csapokat és tömlőket, a kerti bútorokat, szerszámokat vigyük be védett helyre.

Ha a pázsit az utóbbi időben nem is nőtt sokat, nyírjuk meg és fűseprővel seperjük át, hogy így kerüljön a hó alá. Ilyenkor lehet kiszórni a pázsitra azokat az anyagokat – darált marhatrágya, biohumusz stb. –, melyek tápanyagtartalmát az olvadó hó a talajba juttatja.

Helyezzük ki a madáretetőket már most, hogy tollas, énekes napszámosaink megszokhassák és amikor rászorulnak majd, bátran merjék használni.

Jó őszi munkálkodást kíván

Ort János kertész

EGY KÖVETENDŐ PÉLDA

A Tábor-hegyen, Testvér-hegyen tanúi lehetünk, hogy pazar villák sorai bújnak elő a földből. Ám nem sokáig csodálhatjuk az épületeket, mert a tekintetek elől villámgyorsan tömör, erődítményszerű, magas kerítésekkel veszik körül. Orbán Sándor és családja házába bárki betekinthez a kerítésen keresztül. A zöld gyeppel, a tisztaság még jobban kiemeli a ház szépségét.

Beléptemkor ébredt fel Orbán úr egyik kedvence, az alig hároméves, mosolygós Marci. A jó ízléssel berendezett, hivalkodástól mentes nappali-étkezőben gyűlhet össze alkalmanként a népes család, melyhez két játékos kutya is tartozik.

Innen nyílik a nagypapa, azaz Orbán úr dolgozószobája, ahonnan szép kilátás nyílik a városra. A dolgozószobát megtöltik a könyvek, melyek katonás rendben sorakoznak a mennyezeti. Állapotuk arról árulkodik, hogy nem dekorációnak tartják, de olvassák is azokat.

Hosszú évekket ezelőtt a család Zuglóból jött ide. Később már nemcsak kirándulni jöttek, hanem telket kerestek és találtak is. 1996-ban be is költözhetett saját házukba. Orbán úr szép iránti vonzalma és tisztelete nem ért véget a kerítésükön belül. Főleg fokozódott a külvilág felé irányuló figyelmé, amikor ajtókat és ablakokat bezárásra kényszerítő bűz kezdett terjedni és betörni az életükbe. A bűz a házzal szemközti üres telekről érkezett, ahol az éj leple alatt egyre hízott a szemétdomb, autóabronccsal, vödörrel, rongyokkal, sittel ékesítve a panorámát. Olykor

titokzatos kezek meg is gyűjtötték a kupacot, minek következtében az égő gumi szaga minden egyéb bűznél maradandóbban kísérte a környék lakóinak életét.

Orbán úr megbeszélte a családdal az ügyet és döntött. Nem kilincselte adományokért, nem kérelt sehohol az áldatlan állapot megszüntetéséért. Ő ajándékozott. Saját költségén elszállította a förtelmes szeméthalmot. Felásta és befűvesítette a területet. Saját költségén és munkáját is beleadva két rusztikus asztalt és hozzájuk padokat készíttetett és így barátságos pihenőhelyt varázsolt a területre.

Ilyen önzetlen lakossági kezdeményezést eddig még nem tapasztalt a környék. Orbán úr a dolgozószobája nyitott ablakán át hallhatta is gyakran a tettével kiváltott véleményeket. Ezek egy része dühös megnyilvánulás volt, mivel akiknek addig kényelmes megoldást jelentett a szemétdomb gyarapítása, a megváltozott terep akadályt gördített addigi tevékenységük gondtalan

folytatásában. Mások fejszaválva álltak meg és kétségbe vonták az építő elmeállapotát. Voltak, akik elégedetten nyugtázták, hogy végre kinyitotta a pénztárcáját az Önkormányzat, hogy fölszámolja az éktelenkedő csúfságot. Pedig ami valójában történt, az az, hogy ez a család ajándékot adott a környezetnek. Ajándék az unokáknak, akiknek szépérvük fejlődik a látvánnyal, melyet látnak ki-be lépve a kertkapun; ajándék a sétálóknak, kirándulóknak, gyerekeket sétáltató kismamáknak; egyszóval mindannyiunknak. Kirándulóbuszokból kiszállva már több turistacsoport fogyasztotta el itt uzsonnáját – majd egyetlen darab szemetet sem hagyva maga után – távozott.

Bár saját házaikban élünk, de szomszédok között. Ha a ház előtt füvet nyirunk, nem kéne feltétlenül logarléccel kimérni, hogy eddig az enyém, onnantól nyírja le magának ő, mi közöm hozzá! Ha a szomszédságomban vagy a hazafelé vezető úton szemétes síthalom mellett kell eljárnom, nyilvánvalóvá válik, hogy egymásnak tesszük olyanná, ahogy kinéz környezetünk. Ha a házon kívüli területekre több gondot fordítanánk, és nemcsak magunkért, de a többiekért, mások örömeire is tennénk valamit önzetlenül, annál jobb érzéssel élhetnénk itt, Buda egyik legszebb vidékén.

Apropó, jó közérzet. Kezdetjük egész aprónak látszó, egyszerű dologgal is. A mi utcánkban mi még köszönünk egymásnak. Egy „jó napot kívánok!” is lehet követendő példa.

Lübeckné Bodai Lillian

ÉGETNIVALÓINK

(Folytatás az 1. oldalról)

Ez ráadásul kivédhetetlen: ez elől csukott ajtóval, ablakkal sem lehet teljesen elmenekülni. A nedvesen égetett anyag tökéletesen égésekor rengeteg szén-monoxid is felszabadul, amely közvetlenül és azonnal is mérgező, mert a vérből „lopja el” az oxigént.

Az már csak a „hab a tortán”, hogy sokszor nem kizárólag a lehullott levél kerül a tűzbe, hanem használt autógumitól kezdve a kidobott fóliáig szinte minden, ami hajlandó égni. A gumiból – többek között – a benne lévő kén, a fóliából a klór szabadul fel, és a levegő nedvességével azonnal kénsavvá, sósavvá alakul: ezek a legagresszívabb savak közé tartoznak, a levegőben lebegő mikroceppjeik szétmarják épületeink burkolatát és a fémszerkezeteket, a tudónkba kerülve pedig azonnal apró, vérző sebeket marnak.

Döbbenetes, hogy még a dohányzásellenes csoportok aktivistái, a környezetvédő mozgalmak tagjai vagy az egészséges táplálkozás és életmód zászlóvivői is mennyire tájékozatlanok az előbbiekről. Ez abban nyilvánul meg, hogy – tisztelet a kivételnek – legtöbbször közülük is gyufáért nyúlnak, ha az a kérdés, mi legyen a lehullott avarral...

De tényleg: mi legyen a lehullott avarral?

Átlagos nagyságú házikertben egyévi komposzttrágya-szükségletnek megfelelő szerves maradvány képződik, ha kiegészítjük a konyhai növényhulladékkal. Az eljárás módját ma már számtalan szakkönyvből el lehet sajátítani, nem ördögösség. Az előny kétszeres: elmarad a környezet és a magunk tönkretétele, és nem kell drágán szerves trágyát vásárolni.

Csak remélni lehet – én remé-

lem –, hogy nem az következik be, amit így jelenít meg egy másik, a témával foglalkozó szakember: Amennyiben valós az a törekvésünk, hogy „Európa felé haladjunk”, a környezetpusztító eljárások nem arrafelé vezetnek.

Az sem biztos, hogy odaérünk, mert időközben belefulladásunk saját füstünkbe és szemetünkbe.

Hódi Tóth József
(A „Családi Ház” c. folyóirat 1997/2. számában megjelent cikkének felhasználásával)

ÖKO CENTRUM

BIOBOLT HÁLÓZAT

ÖNHÖZ LEGKÖZELEBB ESŐ BOLTJA: BP. III., BÉCSI ÚT 223.

Nyitva: hétfő–péntek 10–17.30-ig.

5000 Ft vásárlás felett 10% engedmény!

ÖKOSZERVIZ

Béla bácsi elment...

Turtsányi Béla 1907. május 4.–1997. szeptember 3.

Alig nénány hónapja, hogy baráti körben köszönthettük Béla Bácsit 90. születésnapja alkalmából, a közelmúltban pedig halálának hírért hallottuk.

A század elején született, a század végén ment el. Végigélte és dolgozta ezt a mindenkori számára nehéz évszázadot. Mert dolgozott, szinte élete végéig, korát meghazudtoló munkabírással és főleg akaraterővel.

Személyében talán a Hegy legidősebb embere távozott, egyben talán a legregebbi hegyi lakó is.

Családja 1910 körül költözött a ma Széphegy utcának nevezett helyre, ahol végül tíz gyermeket neveltek fel a szülők. A nagy, gyümölcsfás kertben álló kis ház mellé később megvették a szomszédos házat is, hogy férjenek a gyerekek. Béla ezek sorában a harmadik volt.

Ez időben még kevesen laktak a hegyen. Víz, villany, de még kiépített utak

sem voltak, iskolába és minden egyébért gyalog mentek a hegyiek, le, föl. Béla kereskedelmi iskolát végzett, majd tisztviselő lett a Földművelési Minisztériumban. Megnősült, két gyermekük született. Ekkor lent laktak a San Marco utcában. A háború idején karpaszományos volt, majd visszatért a polgári életbe. Az 1950-es években őket is elérte a kor sajátos csapása, a kitelepítés. Néhány év után visszajöhettek, s mivel a lakásuk elveszett, a hegyre jöttek, a régi házba. Közben, mint annyian, új szakmát tanult, felvonószerelő lett. Így is ment nyugdíjba, de tétlenkedni nem tudott. Még több évvel a nyugdíjba menetele után is időnként behívták régi munkahelyére karbantartani azokat a gépeket, melyeket ő gondozott. Kellott a kereset is, de erejét is le kellett kötnie munkával.

Rendkívül erős ember volt. Erejére, munkabírássára jellemző eset volt, mikor egyszer, egész napos betonozás után, kevéssel a kész előtt, este tízkor elfogyott a sóder. Mindenki dőlt a fáradtságtól, abba akartuk hagyni a munkát. Ő nem! „Ezt a kicsit már nem hagyjuk el!” Neki állt talicskával, vagy hetven méterről hordani a sódert. Ekkor már hetvenéves volt!

Segítőkézsége már fiatal korában megmutatkozott, mikor vele egy

osztályba járó, gyengébben tanuló testvére helyett felállt felelni, megmentve őt a bukástól. (Persze később botrány lett, de már nem lehetett visszacsinálni a dolgot.)

Több hegyi családról tudta, hogy a szülőknek nagy gondot jelent, hogyan segíthetnének felnőtt gyerekeiknek a saját otthonuk megteremtésében. Ezeknél a családoknál mindenféle munkát elvállalt, sokat dolgozott, és nem csak a fizetségért... Gyakran segített ingyen vagy olyan bérért, aminek duplájáért is alig lehetett embert kapni. Volt olyan eset is, hogy ő maga nem akart pénzt elfogadni a munkájáért, cserébe azt kérte, hadd hozza el a testvérét, aki szebben vakol, mint ő és egyébként is jobban rá volt szorulva egy kis keresetre.

Évtizedek során a hasonló esetek hosszú sorát tapasztaltuk, pedig, ha ritkán is, de szót ejtett gondjairól. Mert voltak gondjai. Egy családban, mely egyre több ágú, mindig elkel, sőt gyakran szükséges is a segítség. Az a rendkívül egyszerű életvitel – melyet puritánnak is csak nagyon feldicsérve lehet nevezni –, kitellett a nyugdíjából. A kárpótlások beindulása után a kitelepítési éveit is kapott havi járadékot. A pénz pedig nem neki kellett.

Akik ismerték, talán azt mondják, nehéz ember volt.

Béla bácsi munkában

Ez igaz. Ma azt mondjuk az ilyenre, hogy „öntörvényű”. Mert megvoltak a maga törvényei, melyek szerint gondolkodott, cselekedett. De ezek a törvények nem estek messze azoktól, melyeket mindnyájunknak be kellene tartani. Soha nem volt sokat beszélő, összejáró, barátságot hajszoló ember, de akiket a barátságába fogadott, azokkal mindig szívélyes volt.

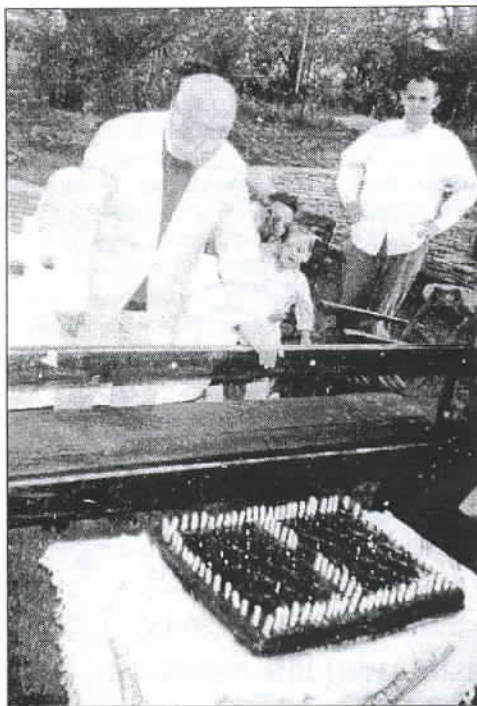
Akikkel nem értett egyet, azoktól távolságot tartott, még családon belül is.

Két éve, 1995 nyarán még megérték feleségével házasságuk 60. évfordulóját. Nem sokkal rá felesége súlyos beteg lett. 1996-ban meghalt. Bár családja, testvére, leánya mellette voltak, szemérmes szomorúsággal így beszélt magányáról: „Tudod, reggelenként megfőzte a kávémat. Most már nem lesz, aki megfőzze”.

Mert ember volt, ő is esendő.

Így emlékezzünk rá, szeretettel.

Kádár József

A 90. születésnapra torta

„A világ az embert örökösén munkára hangolja”

Vendégségben Kállai Katalinnál és Tarján Tamásnál

Az Erdőalja úti Rákóczi iskola tető-avató kerti buliján megkérdeztem az egyik gyereket, hogy tudja-e, hogy ki az a bácsi, aki ott a padon olyan nagy élvezettel kanalazza a gulyáslevest

- Tudom. Irodalomtörténész. - Csodálatos arckifejezésekre hozzátette: - sokan láttuk, amikor a nyitott ablaknál porolta a könyveit. Akinnek ennyi könyve van, az irodalomtörténész.

T. T.: Nem olyan sok ez, körülbelül hatezer. Évente kétszer takarítom le őket. De én remélem, hogy közelebbről is megismernek a gyerekek, mert az idén írtam a hetedikeseeknek és nyolcadikosoknak tankönyvet. De nemcsak a gyerekek figyelnek engem, én is figyelem őket. A korábbi lakásunk is egy iskola és óvoda szomszédságában volt és az az életzaj, amit az ó zsongásuk, meg a szünetek jelentenek, szinte hiányozna is. Iskola mellett lakni jó! Nekem gyerekkoromban a járdát sem kellett elhagynom az iskoláig. Az iskolaközelég egy kicsit jelképes is.

B. L.: Tamás, a te irodalmári életed amúgy is igen mozgalmas. Tanítás, színház, televízió, rádió....

T. T.: Hosszú ideig nem tudtam, mi legyen, ha nagy leszek. Véletlenül derítették ki, hogy a tanári munkához van egy kis érzékem. Így 25 éve ugyanazon a helyen, a Böleszszkaron tanítok. A XX. századi magyar irodalom, a dráma, a színház, a vers, a művelődéstörténet oktatója vagyok. Ha csinálók is más, például vidéki színházakban dramaturgi munkát, vagy rádiószóm, televíziószóm, az csak a tanári tevékenységem kiegészítője. Bár ez nem kevés, mert öt színház 13 évet jelent az életemből.

B. L.: Mikor olvastát?

T. T.: Utazás, vonatkozás közben! Én ide a hegyre is közel 140 percet utazom és eközben is mindig olvasok. Ha már az életmódomnál tartunk... 1976. januárjában kezdtem televíziózni és azt is egy kisiskolásnak köszönhetem. A tüsszünk bábszínházat sorozat próbálvételénél nálam sokkal rutinosabb, fiatal művészek faggatták kis riportarlányait, de nekem jutott az a kisgyerek, aki arra a kérdésre, hogy „szereled-e a nagymamádát?”, azt válaszolta: „Nehéz kérdés... nekem öt nagymamám van!” A gyerek szülei sokszorosán elváltak voltak. Innen kezdve nekem semmit sem kellett csinálnom. Kilenec vetélytársam izzadt, s velem, az amatőrrel szemben alulmaradtak. Ezt annak a gyerekek köszönhetem! Igaz, ekkor már három éve rádióztam és, ha kiszámítanám, akkor eddigi életemből három hónapot reggeltől estig alvás nélkül a Rádióban, három hetet a Televízióban töltöttem. Ha összeadom az ottani műsoraim időtartamát.

B. L.: Kati! Ti színházban ismerkedetek meg?

K. K.: Nem, nem... Tanárom volt Tamás az egyetemem. Harmadévnem kezdett el tanítani és megmondom őszintén, hogy ő volt az a tanárom, akivel a legtöbb bajom volt. Nem szerettem!

Azt hiszem egy kicsit szigorúbb volt a többiekénél. A sok lány között csak egy fiú volt, s csak neki adott jelest, és ezt érzelmileg nem tudtam megbocsátani. Aztán egy hosszú időszak kimaradt, annyi igaz a kérdésedben, hogy a kapcsolat szorosabbra fűzése egy színikritikus-konferencián kezdődött, a széplaki újságíróüdülőben. Tehát a színháznak köze van hozzá!

B. L.: A Duna Televízió nézői tudják, ha színház, akkor Kállai Katalin!

K. K.: Ez egy borzasztóan nagy és érdekes kalandja az életemnek. Amikor befejeztem az egyetemet, hívtak a Rádió olasz adásaihoz és hívtak egy újsághoz is. A Duna TV-ben nem televíziós szakembert kerestek, hanem színházhoz értőt. Így kerültem oda, szervezem és szerkesztem a Duna TV színházi műsorait. Ez egy hőskorszak. És nagyon jó ebben részt venni.

B. L.: Szakmai téren hogyan tudtok együttműködni? Most nem arra gondolsz, amikor egy-egy tv-adásban együtt dolgoztok, hanem a hétköznapiakban.

K. K.: Előfordult már, hogy jól összevesztünk azon, hogy a másik hogyan ítéli meg a színházat. Mostanában azonban már nem nagyon marad időnk arra, hogy egymás munkáját igazán figyelemmel kísérjük. Nincs min összeveszni.

T. T.: Inkább a családi élet megszerzésében előnyös az, ha ugyanott van dolgunk: például ugyanabban a színházban vagy egy konferencián.. Az azonos hivatásnak az a legnagyobb előnye, hogy nem szabadlaja fel annyira a családi időt, mintha két teljesen más területen dolgoznánk.

B. L.: El lehet vární a másiktól, hogy például, amit Tamás ír, azt Kati elolvassa?

T. T.: Nem olvassa, nem lehet elvárni.

K. K.: (nevetve) Ez nem igaz.

T. T.: (nevetve) A borítót, a könyv árát. Az eddigi 18 könyvemből, ha három fejezetet figyelmesen elolvastott, akkor sokat mondok

B. L.: A viccet félretéve, színházbarjóról, olvasó emberek vagytok. Hogyan ítélitek meg a kultúra helyzetét az ezredforduló felé közeledve?

T. T.: A kultúra - 3000 év a bizonyosság rá - mindig kiköveteli a maga formáját és a jövőben is ezt teszi. Lehet, hogy ez a formáció a lakásunkban 24 órán át minket körbefogó audiovizuális kultúrát jelent.

K. K.: Nekem kedvenc példám a 3 SAT (TV adás), mely nagyon mozgékonyan, nem fensőbbeségesen, nagyon jó színvonalon, értelmiségi gög nélkül ad kultúrát a nézőknek.

T. T.: Nem szeretném, ha kultúra címen most csak televíziózásról vagy színházi kultúráról beszélne. A kultúra részint kulturáltságot, az ember életrevaló felkészültségének, szépérzékének, esztétikai tudatosságának, befogadói aktivitásának kérdése. Jó lenne, ha már gyermekkorban föltámadna a kultúréhség... De ne legyenek illúzióink. Nem törvényszerű, hogy mindenki szépirodalmi, művészeti kultúrában találja meg magát. Mások nyugodtan mondhatják, miért nem vagyunk otthon a csillagászatban vagy a matematika világában. Az emberiségnek munkamegosztás adatott, mindenki a maga számára legüdvösebb és készségeinek leginkább megfelelő életkijeljesítő kulturális javakban tudjon és akarjon részesülni. Mindenkinek rá kell jönnie, hogy az ember kiegyensúlyozottabban tud élni, ha vannak olyan rajta kívül eső források, amelyek az

Énnek, az élni tudásnak forrásait erősítik. Segítenek fölszabadulni.

K. K.: Én úgy gondolom, hogy az ember az élete során a művészet által fogalmazza meg magát. Vannak életünknek korszakai, amikor az Anna Karenina és vannak, amikor más drámai hősnő válik fontossá és ezáltal reflektál magára, éli meg saját valóságát. Ezért fontos fiatal korban sokat olvasni. Az nem igaz, hogy az emberek nem járnak színházba, nem olvasnak, nem néznek televíziót, csak az a baj, hogy olyasmit néznek meg a színházban, olyan mozira vágnak, olyanok a kedvenc tv-műsoraik, amelyek által az önmegfogalmazás hazuggá válhat. Tehát egyfajta kultúrára mindenkinek igénye van és fogyasztja is tele szájjal, csak nem mindegy, hogy milyet. És talán ebben kéne egy kicsit az árral szemben úszni, de tudom, hogy ez nagyon nehéz!

T. T.: De az nem baj, ha az ember tudja, hogy amióta a világ világ, ez így volt. A reneszánsz polgárai sem rohan-tak mindig a hatalmas katedrálisokba az új festészeti remekműveket megcsodálni, hanem inkább a kor táplálkozási gyönyöreit élvezték. A világot ezzel együtt kell elfogadni és ezért is van annyi változtatnivaló rajta. És ez az ember örökösén munkára hangolja.

K. K.: Már csak azért sem tudunk egyfolytában színházzal, irodalommal foglalkozni még mi sem, mert sok minden más is fontos számunkra: a lakás, a kert - ez is része a kultúrának - és az állatok is. Éppen most szaporodtunk német vizslakölykökkel, akik közül egy-kettő valószínűleg a cikk megjelenésekor is ingyen, pusztán az orvosi költségek felszámolásával jó gazdájukat keresik.

Babiczky László

CORAL TOURS - A HEGY IRODÁJA

ősz-téli utak:

Indiai körutazás: azaz

Delhi, Agra, Jaipur, Kathmandu, Varanasi
időpont: 1997. nov. 28.-dec.10.

részvételi díj: 403 000 Ft

Mexikói körutazás cancuni üdüléssel:

Időpont: 1997. nov. 17-28.

részvételi díj: 323 000 Ft

Peru: „Inka ösvény”

Lima, Titicaca, Cuzco, MachuPicchu

időpont: 1997. nov. 20-29.

részvételi díj: 379 000 Ft

Szilveszter: Kanári-szigetek, Mexikó, és sok más egyéb ajánlattal várjuk kedves utasainkat.

Cím: 1037 Budapest, Toronya u.27.

Tel./fax: 250-2815 vagy 367-6578

Nyitvatartás: hétfő-péntek: 10.00-19.00

vasárnap: 14.00-17.00

-fotorealisztikus színes nyomtatás

-számítógépes betűkivágás, tervezés

-világító-, reklámtáblák készítése

-autó-, kamion-, járműdekoráció

-nyomdai munkák kivitelezése

1037 Budapest, Vörösvári út 137.

Tel./fax: 250-48-73, 06-30-333-074

NOVEMBERI KULTURÁLIS PROGRAMOK

Csillaghegyi Kulturális Egyesület – Banán Klub (1039 Bp. Mátyás király út 13-15. Telefon: 168-9049). Bélyeggyűjtők Klubja: 5., 12., 19. 16. h. Gyermekekara: 4., 6., 11., 13., 18. 16. h. Tai Chi edzés: 3., 10., 17. 17.30 h. Színházi este: 21. 6. 19. h. Jazz Kávézó, 14. 20. h. Szárnyak Színház, 15. 21. h. ef Zámbo H.D.B. és Drums koncert, 17. 10. h. Szépség és a Szörnyeteg, 20. 20.30. h. Söndörgő klub, 24. 10. h. Szépség és a Szörnyeteg, 29. 21. h. Wei Wu Wei koncert

Térszínház (1033 Budapest, Fő tér 1. Telefon: 388-4310). Antigone: 18. 16. h, 19., 20., 24., 25. 18. h., 21. 17. h. Tartuffe: 5., 6. 18. h, 7., 8. 16. h. A holdbeli csónakos: 13., 14., 15. h, 15. 19. h. Változat Ödipuszra: 26. 16. h

Óbudai Társaskör (Bp. III., Kiskorona u. 7. Tel.: 250-0288) 6. 19. h.: Lorenz Dávid gitárestje 7. 19. h.: Változatok kamarazene I. – Bartók Vonósnyegyes 10. 19. h.: Hetvenkedők... 12. és 13. 19. h.: Cimbalmos Baráti Kör fesztivál 15. 18. h.: Óbudai Művészeti Szalon – 100 éves az Óbudai Kisfaludy Színház 17. 19. h.: Rádiós estek Óbudán 21. 19. h.: Rohonyi Anikó sanzonestje 22. 18. h.: Zene-óra 24. 19. h.: Romantikusok dalban és versben 28. 19. h.: Filharmonia Kamarazenekar 29. 19. h.: Budapest Ragtime Band koncertje . Klubok, körök: Fotóklub – péntek 17 h. Gyűjtők klubja – hétfő 15 h. Szabás-varrás klub – csütörtök 17 h. Komolyzenei klub – szerda 17 h. Mozart klub – 29-én 14 h. Ifjú operabarátok klubja 29-én 16 h.

KIÁLLÍTÁSOK

Óbudai Helytörténeti Gyűjtemény (Bp. III., Fő tér 1., Zichy kastély). Kispolgári szecessziós enteriőr (Köszegi hagyaték). Játéktörténeti kiállítás. Békásmegegyer múltja

Lakásmúzeum (Bp. III., Fő tér 4.). Kun Zsigmond népművészeti gyűjteménye. Budapest Galéria Kiállítóháza (Bp. III., Lajos u. 158.) november 23-ig Sebet, kegyet* – Erotika és szexualitás a magyar képzőművészetben

Óbudai Művelődési Központ (1032 Budapest, San Marco u. 81. Tel.: 188-7370 és 188-2373). Állandó programok: Mozgásművé-

szeti Iskola hétfőtől péntekig 15 h. Mozgásfejlesztő és Tartásjavító Gimnasztika kedd 14–15.30 h. Akrobatikus Rock and Roll péntek 17–18.30 h. Bartók Táncgyűttes hétfő, szerda 17–21.30 h. Aerobic kedd, csütörtök 18–19 h Callanetics hétfő, szerda, péntek 17–19 h. Önvédelmi Klub szerda, péntek 17–19 h. Kezdő társastánc-tanfolyam péntek 19–21 h, szombat 10–13 h. Görög–Örmény Táncház december 13-án 18 h. Képzőművész Kör kedd 16–18 h. Kerámia szakkör péntek 16–18 h. Bakancsos turisztikai klub szerda 15–18 óráig. Kisfaludy György előadásorozata csütörtök 17.15–22 h. Könyvtár: hétfő, szerda, péntek 13–19 h. Jóga: péntek 19–20 h. Életmód klub: minden hónap első és harmadik szerda 17.30–19.30 h. Klubfoglalkozások: Tájak, Korok, Múzeumok 12-én 15.30 h. Sakk Klub csütörtök 14.30–16.30 h. Amerikai Sportkártya Gyűjtők szombat 11–14 h.

Barátság Park Szabadidő Centrum (Budapest, III. kerület, Laborc u. 2.) Sí Iskola; Tenisziskola; Ifjú Csillagászati Szakkör; művészeti kisgyermekklub.

I. HEGYI KI MIT TUD?

Az év kiemelkedő hegyi eseményének ígérkezik az 1997. november 22-én este 17 órai kezdettel megrendezésre kerülő

I. HEGYI KI MIT TUD?

családi-baráti vetélkedő

Ha szépen énekelsz, de nincs közönséged, ha ismersz verseket, de soha sem mondtad el senkinek, ha nyuszt tudsz elővarázsolni a cilinderről, de gyerekeid nem hiszik el, ha jobban táncolsz, mint John Travolta – akkor itt a helyed!

Kategóriák:

- ének (táncdal, népdal, operett, ária, stb.)
- hangszer (száj-, és tangóharmonika, dob, citera, furulya, Gibson-gitár, stb.)
- próza, vers, jelenet (saját is lehet)
- paródia, pamflet, vice
- tánc (társas, illetve szóló, klasszikus és könnyűzenére)
- egyéb (bűvész, akrobata, hasbeszélő, állatszeldítő, stb.)

Jelentkezés korhatár nélkül!

Nevezési határidő: 1997. november 15.

Nevezési díj: nincs

További információ és segítség: 388-3092, 3872-191, 06 (30) 648-040

Fantasztikus nyeremények, büfé, tombola és fergeteges táncparti várja az érdeklődőket. Sok szeretettel várjuk a versenyzőket és családtagjaikat a Tábor-hegyi Klubházban. Cím: Bp. III., Toronya u. 33.

A Csúcshegyi Menedék Egyesület Hírei

1997. október 4-én szombat délután tartotta a Csúcshegy Menedék Egyesület idei szüreti bálját. Az Önkormányzat a lehetőségekhez képest, rendezett állapotban rendelkezésünkre bocsájtotta a Menedékház utcai sporttelepet egy lajt kocsi vízzel együtt. A rendezvényhez az időjárás kegyes volt, a sátor, a tánc, a tábor tűz és a bográcsban főtt kiváló pörkölt (a la Pírchála) elviselhetővé tette a kora őszi hűvös estét. A vacsorához vidám ragtime zenét játszott Botos Veronika vonósötöse, míg a tánczenét Schmidt Pali szolgáltatotta. A borverseny három nevezője közül első, második s harmadik helyezett borász került ki. A rendezvényen mintegy 80 felnőtt és 40 gyermek vett részt.

Akik eljöttek a bálba, jól érezték magukat. Reméljük, hogy a most szerzett tapasztalatokkal, a tavaszi és őszi bállok továbbra is megrendezhetőek lesznek és mind több embert vonzanak. Ezúton is köszönjük a szervezők munkáját és a támogatók anyagi áldozatvállalását.

Kádár Péter

Allami támogatás közművek bevezetésére

Óbuda-Tábor-hegyen a nem is olyan távoli jövőben – értesülésünk szerint 1998-ban – kiépülnek a gerincezetékek, s azután sor kerülhet a lakossági ingatlanok csatornáinak a bekötésére.

A lakosságnak a társulási költségeken kívül még állniuk kell az ingatlanon belüli beköté-

sek költségeit is, ami a mai áron nem kis összeg.

Létezik olyan előtakarékossági konstrukció, mely alkalmas ház- és lakásfelújítások mellett a közművek kialakításának finanszírozására, amelyre 40%-os állami támogatást is ígér.

Reklámozni nem tudunk

konkrét pénzügyi intézetet, ám Olvasóink figyelmét szeretnénk felhívni, hogy a várható költségek kifizetése előtt most még idejében érdemes kedvező hitelek vagy támogatási lehetőségek felől tájékozódni.

Óbuda-Tábor-hegy Alapítvány
Sum Anikó

ÉPÍTKEZŐK, VIGYÁZAT!

Hegyünk és környékünk az építkezések korát éli. Sorra nőnek ki a földből az új kerítések, lakóházak, a régi épületek megújulnak. A külső szemlélő azt látja, hogy a munkálatok szépen haladnak és néhány hónap elteltével, hipp-hopp már készen áll a ház. Hogy valójában mennyi szervezéssel, rohangálással, bosszúsággal és nemegyszer mekkora csalódással jár egy-egy építkezés vagy akár csak egy kisebb munkálkodás – (tisztélet a kivételnek, ha egyáltalán létezik ilyen) –, azt igazán csak az érti meg, aki volt már hasonló helyzetben, sőt túl is éte az egész sor megpróbáltatást.

Bár a tél közeleg, amikor leállnak a külső munkálatok, építők és építetők kis pihenőt tarthatnak. Talán jut idő arra, hogy a jövő tavasszal esedékes építkezést vagy felújítást átgondoljuk, előkészítsük és sikerüljön megbízható, jó szakembereket találnunk.

Részlet egy olvasónk leveléből, aki úgy érzi, nem ilyen lovat akart...

A közelmúltban költöztünk a hegyre, ahol ott-hon érezzük magunkat a barátságos, melegszerű emberek között. Node egy új lakhely újabb gondokat is jelent. Mestert kell keresni, aki elvégzi a szükséges átalakításokat, javításokat. A régi garázslejárót szerettük volna úgy megcsináltatni, hogy kényelmesebben lehessen ki- és beállni. Ehhez fel kellett törni a régi betont és egy új lejárót kellett kialakítani. Akadt is néhány jelölt a munkára, ám tapasztalatok híján sikerült a legrosszabbat kiválasztanunk. Amikor a munkadíjban megállapodtunk, férjem és én vállaltuk, hogy a cementről, sóderről magunk gondoskodunk. Mi minélent beszereztünk és szállítottunk időben, hogy fennakadás ne legyen. A bajok azonban már a munkák legelején mégis elkezdődtek. A vállalkozónak nem voltak szerszámai, hol innen, hol onnan kért kölcsön. A brigádjának tagjai órákat töltöttek üldögéléssel, mert várták a betonkeverőt, ami sosem érkezett meg időben. Az építés valahogy mégiscsak haladt, miközben mi magunk és jóindulatú szomszédaink is elképedve figyeltük a csapat munkájának gyenge minőségét és enyhén

szólva sok kívánnivalót hagyó munkamoráljukat. Mikor végre befejezték műalkotásukat, a Vezér aláírta a pénz átvételéről szóló papírt, de az adószáma valahogy sosem jutott az eszébe. Miután elvonultak, a segítőkösz szomszédokkal együtt alaposan átnéztük a terepet, ahol is förtelmes hibákat és hiányosságokat találtunk. Az egyik vízelvezető csatornát egyszerűen kidobták, a maradék egyetlen vízelvezető nem tud megbirkózni a sóderecs áradattal. Az egész kocsielőjáró dőlésszögét sem megfelelően alakították ki, amiért tulajdonképpen az egész munkát elkezdtük. Pár nap múlva megtaláltuk a Vezért a törzshelyén. Megállapodtunk vele, hogy kijavítja a hibákat. A javítások során újabb barbárságokat követtek el. Egy hozzáértő szakember azt tanácsolta nekik, hogy ássanak ciszternát, így elkerülhető, hogy feltörjék az új betont. Méretek, téglák állása megadva. A feladat három ütemben és rosszul teljesítve. A téglákat vízszintesen kellett volna lerakni, ők természetesen élükre állították. Sem betonkoszorút, sem felelet nem készítették, majd eltávoztak.

Később a Vezér ígéretet tett, hogy pótolja a hiányosságokat, de erre nem került sor.

A hírek a hegyen gyorsan terjednek, de mi azt szeretnénk, ha mindenkire el is jutnának. Ezért fordultunk az újság nyilvánosságához. Ha már mi így meg is jártuk, szeretnénk, ha legalább másoktól nem kapnának megbízást az ilyen pocsek munkát végzők. Várjuk azt az időt, amikor az adott szónak és a becsülettel elvégzett munkának értéke lesz. Amikor csak az az iparos tud megélni, aki olyan tisztességgel végzi el a rábízott munkát, hogy büszke lehessen rá.

Kedves leendő építkező, átalakító! Szeretnénk, ha a „Mókus örs” Vezérét és tagjait elkerülnék pénztárcájuk és idegeik védelmében. Okuljanak a mi esetünkben. Az „örökbecsű” műalkotást bárki-nek megmutatjuk a Vízmű utca utcában.

Üdvözlettel

Lübeckné Bodai Lillian
és Dr. Hegedűs B. Sándor

HAJKLINIKA

Ön fejbőr- és hajproblémákkal küzd? Kopaszodik? Haja korpásodik, hullik vagy kémlallag roncsolt?

Mikroszkópos vizsgálat után kezelések az orvostudomány által kifejlesztett, biológiailag aktív hatóanyagokkal és lézeres eljárással. Egyénre szabott kozmetológiai gyógyítással panaszait megszüntetjük. Speciális anyagaink a festés és dauerolás okozta hajkárosodásokat helyrehozzák, az egészséges állapotot visszaállítják.

Fodrászat nők és férfiak részére. Estélyekre, partikra, fogadásokra kellemes megjelenéséhez alkalmi frizurát készítünk. • A szép kéz is lehet még szebb. Manikűr, műköröm, kézápolás.

Kellemes környezetben színvonalas kiszolgálással, előre egyeztetett időpontban várjuk Önöket.

ARÉNA PASSAGE, Bp., III. Bécsi út 81. Tel.: 212-4213, 367-2640. Nyitva: hétfőtől péntekig: 7-21, szombaton: 8-13 óráig.

Rendszeres vagy alkalmi

KERT- ÁPOLÁS

Fünyírás, gyepesítés

ORT-KERT

1037 Budapest, Hedvig u. 3.
Telefon: 250-61-51

ALAPÍTVÁNYI ÓVODA A TESTVÉR- HEGYEN

Angol, úszás, torna, zene,
korcsolya és iskolaelőkészítő
foglalkozások.

1037 Bp.,
Jablonka út
126/B.
Tel.: 439-7957.

KUTYA- KOZMETIKA ÓBUDÁN

a Szőlő köz 2.-ben

Nyitva: hétfő-péntek 10-18 óráig

Bejelentkezés:

06 (30) 483 238

MIKESNÉ SZABÓ MÉDEA

szakképzett

kutyakozmetikus

és sz.

huskytenyésztő

ÓHEGY INFORMÁCIÓS
és
HIRDETÉSI ÚJSÁG
hírek
Óbuda-Hegyvidéknek EGYÜTTÉTELE lapja

POLGARI HAVILAP

Kiadja a Solida Bt.

Megjelenik 2400 példányban

Szerkeszti:

Keresztesné Szél Anna

Hirdetésfelvétel és levelezési

cím: 1037 Budapest,

Remetehegyi út 194/A.

Telefon: 06 (30) 512-352

**SPORT-
SAROK**

Elkészült a Kincsház tornaterme

A Kincsház Általános Iskola sikeresen bevezette a sport szakosztályokat, és a Labore utcai parkban heti 2 edzéssel és rendszeres hétvégi programmal foglalkoztatja a foci és a tenisz fiatal kedvelőit. A programot alapítványi pénzből finanszírozzák és a sportolás ingyenes, ameddig futja a keretből.

A focival még megvagyunk, de a tenispálya, amelyet a szabadidő központtól bérlünk, meglehetősen drága, mondta dr. Rab András, igazgató. A falmászás és görkorcsolyázás is népszerűnek bizonyult. A sportolás lehetősége az Óbuda-Hegyvidék Sport Egyesület együttműködésével minden 16 év alatti iskolás részére nyitva áll, még akkor is, ha a jelentkezők nem Kincsház-diákok. Terveznek barátságos versenyeket is az Erdőalja úti iskolával, tudtuk meg az igazgatótól.

November egyik klasszikus akciója az erdei rendrakás, így idén is lesz csokinyerő szemétszedés a turistautakon, közölte dr. Rab.

Amikor az időjárás már lehetetlenné teszi a kinti sportolást, az edzések az új tornaterembe vonulnak vissza. A fedett sportok mellett képzőművészeti és színpadi tevékenységekre is lesz alkalom, mondta az igazgató.

Kincsház óvoda nyílik a Klubházban

Várhatóan november közepére befejeződnék a szükséges felújítások a Toronya utcai Klubházban és beindulhat a kétszemes, 10-15 gyermeket vállaló óvoda. A hegyen lakók elsőbbséget élveznek a beiratkozásnál.

Lakóhelyünk múltja

Az Óhegy-Hírek és a Csúcshegyi Menedék Egyesület felhívással fordul a környék lakóihoz, hogy segítsenek a terület közelebbi és távolabbi múltját idéző dokumentumok összegyűjtésében. Célunk, hogy elkészítsük a környék történetét leíró kiadványt.

Sokan kérdezhetik, miféle múltja lehet egy üres hegyoldálnak, ahol még ma is sok a kertés üdülő? Nem hallottak még a régi vendéglőről, „a német gáztartály”-ról, a tábor-hegyi barlang folytatásáról, Árpád sírjának kutatásáról, a tábor-hegyi forrásokról? Pedig szűkebb pátriánk is sok meglepetést tartogat.

Ezeknek megfelelően másolás céljából szívesen látunk a régi környezetet ábrázoló fotókat, rajzokat, festményeket, a helyhez kötődő egyedi leírásokat, levélrészleteket. Amennyiben valaki szóban tud tájékoztatni régi történetekről, szívesen felkeressük, hasonlóképpen, ha valami jellegzetes, ide kötődő tárgyat tud bemutatni.

Kérjük, ha valaki tud segíteni, jelezze. Telefon: 439-8212, 06 (30) 512-352.

Köszönjük együttműködésüket!

Keresztesné Szél Anna,
az Óhegy-Hírek
szerkesztője

Kádár Péter,
a Csúcshegyi Menedék
Egyesület titkára

ELADÓ: 2 db 160 l-es, 1 db 130 l-es, 1 db 100 l-es, 1 db 70 l-es és egy kisebb hordó; daráló, prés, stb. komplett szüretelőberendezés. Remetehegyi út 156. Telefon: 439-0907.

itt a Hegyen!
**gírhés tigris
cukrászda**

AJÁNDÉK!

Vágja ki a következő fagyijegyet, jöjjön el hozzánk egy kis kóstolóra.

Gírhés Tigris
Cukrászda
FAGYIJEGY

(1 gombóc, 1 nap 1 jegy váltható bel!)
Viharhegyi út-Farkastorki út- Jablonka út sarok.

Várjuk! Viharhegyi út-Farkastorki út-
Jablonka út sarok. Mindennap nyitva!

emem
élelmiszer

nyitva tartás:
hétfő-péntek: 7.00-20.00
szombat: 7.00-14.00
vasárnap: 8.00-12.00

1037 Budapest,
Máramaros út 56.
telefon: 168-88-69